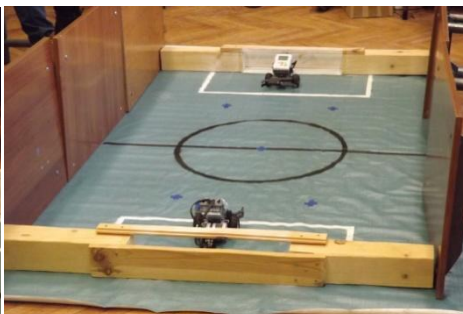
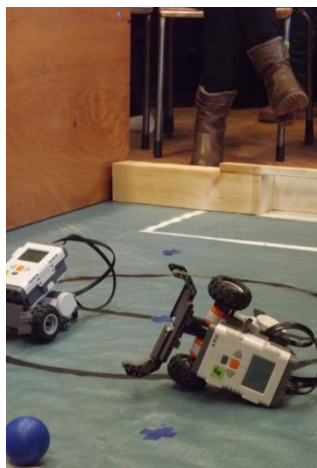

Egy emlékezetes hétvége!

2016. január 21-én, egy csütörtöki délutánon megérkeztek Magyarországról a miskolci diákok. Forró tea és nasizás után elkezdődtek az ismerkedési játékok. Az iskola ablakain kiszűrődő nevetés és népdal éneklés elárulta, hogy ez nem egy mindennapos délután. Este már mindenki alig várta, hogy a fogadott diákjával együtt hazatérhessen egy családi vacsorára és egy rég várt pihenésre.

Péntek reggel a nagy csapat összegyűlt az iskolában, ahol a megszokott órák helyett érdekes programok következtek. Először a miskolci diákok bemutatták nekünk városukat, valamint iskolájukat, az Avasi Gimnáziumot. Ez után megismerhettük a robotprogramozás alapjait, ezen belül a katasztrófa elhárító robotokat és a robotfocit, amit ki is próbálhattunk. A hangulat fokozódott olyannyira, hogy az Avasis és Apáczais diákok együtt néptáncoltak iskolánk dísztermében.

Ebédidőkor a több tucatnyi diák elvonult a buszmegállóhoz, ahol kisebb káosz alakult ki, mivel lekéstük a buszt. Így a következő buszon nagyon szűkös volt a hely, ahogy a miskolciak mondták: „Hering parti” volt a buszon. Ebéd után

kisebb városnézés következett. Eleinte Jakab Antal, történelem tanár, majd a főtértől csoportokra oszlódva az Apáczais diákok vezették körbe a miskolciakat a belvárosban. Kicsit lefagyva értünk vissza az iskolába, ahol egy jó hangulatú buli vette kezdetét, majd

10 körül mindenki hazaindult.

Szombat reggel izgatottan indultunk kirándulni. Túránk a Tordai Sóbányánál vette kezdetét, ahol egy idegenvezető körbevitt a bányában, majd szabadprogramot kaptunk. A sóbánya sok lehetőséget nyújtott számunkra: csónakázhattunk, bowlingozhattunk, biliárdozhattunk, valamint az óriáskerékre is felülhettünk. Ki is próbáltunk mindent, ami csak befért az időbe. Kifele menet jó hangulat keletkezett, a diákok zöme együtt énekelte a „Mert a nézését, meg a járását” című kedvenc dalukat, a turisták sorfalat álltak az éneklő diákoknak.

Következő megállónk a nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégium volt, ahol egy ottani fizikatanár mutatta be az iskolát és a várat. Kissé megfagyva hazaindultunk.

Útközben kitérőt tettünk Torockóra. Ott egy fél óránk volt megcsodálni a befagyott, télen is szép tájat.

Útközben a történelem tanárunk mesélt a helyi jellegzetességekről, amikről kolozsváriként is hasznos volt hallani. A buszon végig nagy vidámság dominált. Estebéd után a diákok egy része városi sétára indult, a többiek pedig együtt töltötték utolsó kolozsvári estéjüket egy bowlingozó helyen.

Vasárnap szomorú búcsú után, elindultak hazafele.

Ez az együtt töltött pár nap mindkét iskola diákjainak emlékezetes és tanulságos volt. Számunkra az egyik legnagyobb újdonság a lego robotprogramozás és a robotfoci volt, azonban városunkról és környékéről is megtudtunk új dolgokat. Ezekon kívül pedig sok új barátot szereztünk. Már nagyon várjuk, hogy mi is menjünk hozzájuk Miskolcra, valamint, hogy megismerhessük az otthonukat, iskolájukat. Ám ez a cserekapcsolat nem jöhetett volna létre a két iskola igazgatója és tanárai nélkül, ezért nekik is hálásak vagyunk, hogy sok munkát és időt rászánva azt akarták, hogy mi egy ilyen felejthetetlen élménnyel gazdagodhassunk és nagyon jól érezzük magunkat együtt. Ezt sikerült is teljesíteni és mindenki boldogan, emlékszik vissza erre az együtt töltött hosszú hétvégére.

Írta: Veres Jázmin Abigail
Szabó Edina Rebeka
Kovács – Marci Beáta